

Bugün size "ilk" yazımı sunuyorum.. Yalnızlık, heyecan ve ben... Bu anı yaşamaktan duyduğum mutluluğu anlatmaya kelimeler yetersiz kalıyor.

"İlk"ler hiç unutulmaz derler... Ben de sanal köşemdeki bu "ilk" yazımı yazma anımı hiç unutmuyacağım.. Aslında "ilk"lerin neden unutulmadığını, neden hep hatırlandığını şu an anlıyorum...

"İlk"ler hep yalnız, tek başımıza olduğumuzu öğretir bize... Bu dünyaya nasıl tek geldiysek, yine tek olarak çekip gideceğimiz gibi... Problemlerimize tek olarak göğüs gerip, mutluluğumuz için tek başımıza mücadele verdiğimiz gibi...

"İlk"lerin bir heyecanı vardır hep... Bilinmeyene yapılan yolculuğun esrarengiz büyü, güven hissetmeye alışık benliğimizi sarsar bilinçsizce...Sürprizlere açık olmak gerek, keskin virajlara, belki de "U" dönüşlerine... Hayat her zaman tanıdık otobanları sunmaz bize; yeri geldiğinde arabadan inip, patikada yürümek gerek... Durmayıp; her şeye rağmen yola devam etmek gerek...

"İlk"ler verilen en güzel hediyedir aslında... Farklı renkleri görünür, yaşanmamışları yaşanır kılar bize... Bundan dolayı "oyun alanı"dır, "fırsatlar demeti"dir, ya da "düş bahçesi"dir...

Bugün size "ilk" yazımı sunuyorum.. Yalnızlık, heyecan ve ben... Bu anı yaşamaktan duyduğum mutluluğu anlatmaya kelimeler yetersiz kalıyor... "İlk"lere bir şans verin her zaman, çoğu şeyi değiştirme gücüne sahiptir.. Tıpkı bu yazı gibi... Herkese tekrardan sımsıcak bir "Merhaba!"...

Öykü İyigün

* Daha fazla bilgi için www.oykuiyigun.com adresini ziyaret edebilirsiniz..